APPENDIX

SIVE

COMPENDIUM CAUSÆ.

Eximii Patris Bernardi Deſirant, *Doctoris Lovanienſis, Hiſtoriographi Regii, Hiſtoriarum Profeſſoris Publici, & Sacræ Facultatis Theologicæ Regentis &c.*

Ex tribus Libris ejus, APOLOGIA, CONCORDANTIA, & DE NULLITATIBUS.

SUb finem anni 1706. & in principio 1707. occaſionaliter ad *Patrem Deſirant* venit, anteà ipſi ignotus, *Petrus Nicolaus Tourteau*, Scriba, vir conjugatus, mento barbato ætatem præ ſe ferens annorum ut minùs triginta, cùm tamen tantummodo attigiſſet annum ætatis circiter vigeſimum. Hunc noverant Janſeniſtæ (Apol: cap. 3.) cum verò familiaris eſſet apud D. *Guilielmum Leunckens* tunc Univerſitatis Rectorem, pro quo varia ſcribebat, & quia pro Patre ſuo *Nicolao Tourteau*, Procuratore permittebatur comparere in judiciis, hinc apud Patrem Deſirant fidem invênit.

Hic totus ſerius & afflictus retulit, ſibi fuiſſe à ſuo Confeſſario, quodam P. Minorita, injunctum, ut revelaret atrociſſimam quamdam Doctoris *Zegeri Bernardi van Eſpen* cum ſuis, contra Romanam Eccleſiam, conſpirationem; ad cujus executionem ipſe Petrus varia ſub illius dictamine, pro pane lucrando ſcripſiſſet, quamquam nunc, animæ ſuæ ſalutem præferens, rem ſuo Confeſſario aperuiſſet, cui parêre vellet. Cumque Sacra Facultas Theologica ex officio ſimilibus invigilaret, & P. Deſirant eſſet illius Regens, Petrus declarabat ſe credere quòd per præſentem denuntiationem ſecretam, ſuæ conſcientiæ ſatisfaceret. Ita pluries verbo, & die 27. Ianuarii 1707.

 ſcripto

Digitized by Google

ſcripto declaravit coram ejuſdem Facultatis Bedello & Notario Apoſtolico Hieremia van Dormael. Actam vide retro Adverſariorum Concluſionem finalem. Pag. 3. & art. 604.

Petrus hoc modo die 10. Ianuarii 1707. attulit Epiſtolam ſua manu ſcriptam, ſub dictamine, ut dicebat, dicti Doctoris *Van Eſpen*, qui ſignaverat quatuor nominis ſui litteris initialibus Z. B. V. E. (Apol: cap. 6. §. 2. & Concordantia pag. 41. & 42.)

Inſcriptio erat ad D. Licentiatum *Guilielmum vanden Neſſe*, Paſtorem (Deſervitorem dicere debuit) S. Catharinæ Bruxellis.

Contentum tractabat de confœderatione Ianſeniſtarum inter ſe, ad tuendas præclaras Ianſenii propoſitiones, ad non admittenda ulla Decreta Miniſtri Apoſtolici, & ad ſe declarandos paratos adſcribi numero civium Amſtelodamenſium, ut frui protectione Hollandica valerent. Hic eſt Breviculus Formularii quod mittebatur ſignandum à variis, quorum nomina in dicta Epiſtola Z. B. V. E. exprimebantur. Vide inſtrumenta in Concordantia cap. 6.

Inſtrumentorum denuntiatorum ſinceritatem examinans P. Deſirant, ſtatim eadem die 10. Ianuarii juſſit, ut Petrus copiam deſcriberet, quatenus apud ſe videret, qualiter Petrus ſua ſponte dictas quatuor litteras Z. B. V. E. formaturus eſſet. Sed illas præcisè in copia formavit alio modo: prout in Judicio monſtratum fuit. (Apol: c.6. §. 2.)

Prætereà P. Deſirant ſecretò adhibuit duos Notarios Publicos ſeorſim, qui dixerunt, & in judicio depoſuerunt, ſe, qui D. *Zegeri* charactèrem optimè noverant, judicaſſe, dictam Epiſtolam ab ipſo verè ſignatam fuiſſe. (Apol: c.6. §. 3.)

~~Petrus equidem Epiſtolam [illegible]~~ (Ibid. §. 4.)

D. van Eſpen Bruxellas Profectus, indè copiam Epiſtolæ deſtinatæ Lovanium remiſit, quam Licentiatus Opſtraet die 22. Ianuarii evulgavit dicens, Originale eſſe Bruxellis, ignorari characterem, & oſtendi Copiam ad detegendum Authorem. (Apol: pag. 62.)

Sacra Facultas Theologica, ad ſedandam commotionem indè inter Theologos ortam, pluries requiſivit, & ordinavit, ut dictus Licentiatus reproduceret Originale, quippe cùm impoſſibile foret, Authorem Scripturæ Originalis cognoſcere ex Copia. (Ibid. pag. 63.)

Ille verò perſtitit, Originale non eſſe monſtrandum niſi Bruxellis, ob graviſſimas rationes, idque à dicto *Vanden Neſſe*, ſi Facultas Sacra ſuos eò mitteret. Facultas reſpondit ſe miſſurum, dummodò dictus *Vanden Neſſe* prævìè juraret ſe Originale oſtenſurum prout ipſi deſtinatum fuerat. (Ibid. pag. 68.)

Auditâ exactione hujus juramenti, ſtatim graviſſimæ illæ rationes ceſſârunt. Deſervitor *Vanden Neſſe* Originale miſit ad Dominum *Van Eſpen*, & præfati duo Notarii in judicio depoſuerunt, aliquas ex quatuor præfatis litteris, quas anteà, ut dictum eſt, viderant, rediiſſe adulteratas. Cogita Lector, quid inde ſequatur. (Apol: cap. 6. §. 5.)

Eodem modo Petrus die 27. Ianuarii attulit, & tum verbo, tum ſcripto denuntiavit faſciculum litterarum, cui erat incluſa Copia Libri Reſolutionum. (Apol: cap. 7.)

Modus

Digitized by Google

Modus quo ſe dicebat hunc faſciculum inveniſſe in Doctoris van Eſpen Granario, apparebat ſuſpectus; verumtamen non poterat Petrus de falſitate convinci, prꝑſertim quia Libri Reſolutionum contentum apparebat veriſſimum, in omnibus ſuis articulis, & conforme moribus Ordinariis dicti Doctoris *Van Eſpen*, quem conſtat à triginta annis impugnaſſe Sedem Apoſtolicam, & ſub ficto nomine *Fratris Antonini* foviſſe malas partes, ad tuendas varias novitates. (Apol: cap. 7. §. 1.)

Quod maximè apparuit in ultimo ſchiſmate Miſſionariorum, in Hollandia lapſorum, cujus incentorem fuiſſe Doctorem van Eſpen oſtenditur (Apol: pag. 104.)

Idem Doctor Miſſionarios lapſos in errore confirmat, & ut contemnant excommunicationem hortatur per *Tractatum Hiſtorico-Canonicum de Cenſuris Eccleſiaſticis*, recenter impreſſum.

Prꝑtereà die 14. Feb. 1707. præfatus *Nicolaus Tourteau* Pater *Petri Nicolai* familiariter acceſſerat Dominum *Van Eſpen*, & hic ei inter alia *quaſi ſubingemiſcens dixerat, tuus filius! tuus filius! ego timeo, ego timeo.* Ita dictus Nicolaus ſcripto declaravit. (Apol: cap. 14. §. 2.)

Die 15. Februarii Patrem Deſirant acceſſit doctiſſimus Pater *Mathias Grauwels* S. Scripturæ Lector, ex Ordine PP. Minoritarum, qui tunc & diebus ſequentibus declaravit ſe illum Confeſſarium eſſe, & de prævia Petri Licentia extra confeſſionem tum verbo, tum ſcripto data, rem totam tamquam indubitatam, Patri Deſirant tam verbo, quàm ſcripto expoſuit, prout poſtea in judicio conſtitit. (Apol: cap. 15. §. 2.)

Die 16. Februarii manè R. P. Leopoldus à S. Thereſia Carmelita Diſcalceatus miſſus fuit ad Dominum Van Eſpen, occaſione Petri qui Patri *Deſirant* amarè conquerebatur, ſe minas & verbera pati, eò quòd non reſtitueretur liber Reſolutionum. (Ibid. §. 3.)

Hic P. Leopoldus Rogavit dictum D. *Van Eſpen* ſub prævio ſecreto tamquam ex Sacramentali Confeſſione originem trahenti, num faſciculus cartarum eſſet ſuus, promittens reſtitutionem ſi ſuum diceret, vel combuſtionem, ſi ſuum negaret. (Ibid. §. 4.)

At verò dictus van Eſpen ſe illa die & ſequentibus ita illaqueâvit, ut neutrum volens categoricè dicere, per plurima indicia monſtraverit, faſciculum ſuum eſſe. (Ibid. §. 5.)

Eadem die 16. Februarii Veſperi idem Petrus Nicolaus Tourteau Patri *Deſirant* attulit faſciculum Litterarum apertarum, ſcriptarum à quodam Theologo Hollando nomine *Henrico Graſper.* Faſciculus erat inſcriptus D. *Jacobo Ignatio Krys* Amſtelodami. Dicebat Petrus coram *R. P. Franciſco d'Herbe*, Se faſciculum accepiſſe apud curſorem ex ordinatione D. *Guilielmi Leunckens* qui tunc erat Rector Univerſitatis, & cui Petrus ſciebatur eſſe familiaris; & varia apud ipſum ſcribebat. Secundum ſimilem faſciculum attulit die 20. & tertium die 23. Februarii. (Apol: cap. 15.)

Contentum harum Litterarum erat idem cum aliis, quas Petrus anteriùs in menſe Ianuario attulerat. Conſpiratio erat manifeſtiſſima. Una confirmabat alteram. (Apol: cap. 19.) Vide etiam Concordantiam per totum.

In omnibus his P. Deſirant nihil aliud fecit, quàm quòd ſecretò examinave-

rit ex officio argumenta pro & contrà, miſeritque Copias ad altiores poteſtates, nimirum Internuntium Apoſtolicum, & Archiepiſcopum Mechlinienſem, nec accuſans, nec denuntians, ſed ſecretò referens argumenta, addens quòd res examinaretur. (Apol: cap. 20.)

Res tandem, non tamen per Patrem Deſirant, delata fuit ad judicium Rectoris Univerſitatis, & Petrus Nicolaus Tourteau citatus & interrogatus, ſub juramento depoſuit, ſe dictam Epiſtolam in judicio jacentem, de 10. Ianuarii, ſcripſiſſe ſub dictamine Doctoris Zegeri Bernardi Van Eſpen, in ipſius Bibliotheca, & quòd dederit ei calamum ad ſubſignandum, prout in ſua præſentia fecit, per quatuor Litteras Z. B. V. E. Hæc depoſitio jurata, fuit tam circumſtantionata, ut ipſe Advocatus Fiſcalis *Henricus Malcorps*, licèt totus ſemper fuiſſet de illius Doctoris parte, feriò protulerit hæc verba, *Dien leck en ſullen de Janſeniſten noyt afwaſſchen,* id eſt, *Hanc maculam Janſeniſtæ numquàm eluent.* (Apol: cap. 23. §. 4.)

Statim totus Ianſeniſmus convênit, & D. *Henricus Malcorps* mox ſe aliter informatum dixit. D. *Guilielmus Leunckens*, qui erat Rectoris Aſſeſſor, ejuſdem ſensûs fuit &c. & D. *Van Eſpem* ſimpliciter admiſſus eſt ad jurandum contrarium, & hoc ſolo declaratus eſt Innocens. (Ibid. §. 5.)

Petrus Tourteau tamquam prætensè Reus juſſus apprehendi recurrit ad Carmelitas Calceatos pro azylo. (Ibid. §. 6.)

Duo Doctoris Van Eſpen confidentiſſimi, D. D. *Vivien*, & *Verniel* die 19. Martii & ſeqq. eum nimis, & poſtea promiſſionibus aggreſſi ſunt, ut revocaret. (Ibid. §. 7.)

Secuta ſunt dona, & Petrus revocavit. Numquam tamen ſub juramento contrario. Undè primum juramentum de jure adhuc ſtat immotum. (Ibid. §. 8.)

Quartò variavit, donec partialiſſimi cauſæ inſtructores arripuerunt depoſitionem Doctori *Van Eſpen* magis faventem.

In quarta variata ſua depoſitione Petrus non juratus depoſuit, priora ſcripta de menſe Ianuario, à ſe conficta fuiſſe, & quòd Pater Deſirant concurriſſet ad fictionem, & quòd induxiſſet ad interceptionem Litterarum Henrici Graſper, & quod Copias miſiſſet ad præfatas altiores Poteſtates. In fine tamen cauſæ, rediit ad primam ſuam depoſitionem non juratam, ſive reſponſionem perſonalem, in qua Patris Deſirant innocentiam, & culpam ſuam agnovit. (Apol: pag. 5.)

Hoc ſolo fundamento Doctor *Van Eſpen* à ſolis ſuis adhęrentibus, inter quos nonnulli complices, innocens fingitur, & P. *Deſirant* coram inimicis in judicium vocatus fuit, tamquàm qui concurriſſet ad Litterarum de menſe Ianuarii pręcenſam fictionem, & ad Litterarum Henrici Graſper in menſe Februarii interceptionem, & quòd omnium Copias ſecretò miſiſſet ad Internuntium Apoſtolicum, & Archiepiſcopum Mechlinienſem. (De nullitatibus, cap. 1. & per totum.)

Pater Franciſcus d'Herbe fuit pariter in reatum tractus, ut repelleretur à ferendo teſtimonio veritatis. Vicit litem, nec tamen juratò teſtari permiſſus fuit. (Apol: cap. 25.)

Similiter Adverſarii putaverunt in reatum trahere *Patrem Leopoldum à S. Thereſia*, ne & ipſe teſtari poſſet. (Apol: cap. 15. §. 5.)

Sed

Sed vicit veritas. Quam ut obfuſcaret Doctor Van Eſpen compoſuit Actam falſitatibus plenam, de 19. Aprilis 1707. quam bis in judicio juravit, tamquam judex in propria cauſa, & tamquam teſtis contra Patres Leopoldum, & Defirant. Ibid. §.6.7.8.9.10.11.12.13.14.15.16.

Stante lite, cum Petro Nicolao Tourteau in gratiam rediit, & utriuſque colluſio detecta fuit. (Apol: cap. 23. § 9.)

Ad infringendam Petri depoſitionem quam contra Van Eſpen juratò fecerat, Petrus fuerat à dicto Van Eſpen accuſatus, & poſtea damnatus de perjurio & Sacrilegio confeſſo; & in ordine ad perdendum Patrem Deſirant idem Petrus fuit in eodem judicio habitus tamquam teſtis fide dignus. (Ibid.) Si in animo ſuo cogitaſſent, quòd Petrus reverà, die 5. Martii contra Doctorem *Van Eſpen* pejeraſſet, numquam ſanâ mente ipſius teſtimonium poſtea impendiſſent, vel ei benè feciſſent. Eſt ergo prçſumptio juris, quòd ſciant illum tunc juraſſe veritatem, & quod ei gratias agant, tamquam obligati quod ſaltem ſine juramento revocaverit id quod antea juratus depoſuit. (Apol: c.23.§.9.)

Cauſa fuit inſtructa coram ſuſpectis Lovanii, quos etiam Pater Deſirant legitimè, ſed fruſtra ſuſpectavit, nam ne hoc quidem obtinere potuit, ut ſuſpectationes examinarentur. Negata fuit illi defenſio. Negata Copia depoſitionum quas teſtes fecerant, contra Cap. *qualiter & quando* 2. de accuſationibus. Et, quod eſt inauditum, negati ſunt ei articuli ſuper quibus ipſe per 24. & amplius horas coactus fuerat reſpondere, prout etiam negati fuerunt articuli ſuper quibus fuerunt auditi & examinati teſtes. (Apol: cap. 24. §. 4. & §.10.)

Tunc viis aliis procuraverunt, ut cauſa quæ coram judice Eccleſiaſtico inſtructa fuerat, traderetur novo Tribunali laico, quod junctam vocant, compoſitam ex judicibus delegatis (Ibid. §. 11.) ſuſtinentes ſuſpicionem ſufficere, ut quis per talem Junctam condemnetur. (Ibid. §. 4.)

Hoc pacto emanavit Schedula quam ſententiam vocant de 18. Maii 1708. quâ P. Deſirant fuit declaratus ſuſpectus concurriſſe ad fabricationem Litterarum prætensè fictarum, & ſuſpectus concurriſſe ad interceptionem Litterarum Henrici Graſper verarum, & convictus Copias miſiſſe ad Internuntium Apoſtolicum, & Archiepiſcopum Mechlinienſem, ideoque omnibus officiis & beneficiis tam Eccleſiaſticis quam civilibus exutus & Patriâ pulſus fuit per non habentes hanc poteſtatem. Vide Librum de Nullitatibus.

Statim Adverſarii publicaverunt ſcriptum ſub titulo *Concluſionis Finalis* ſignatæ à D. *Henrico Malcorps*. (Apol: in prçfatione.)

Pater Deſirant reſpondit per tres Libros: Primò in *Apologia* oſtendit ſuam Innocentiam, & vitia in inſtructione cauſæ commiſſa, & inter alia, quòd D. Van Eſpen in famoſa acta, ſuprà citatâ, bis juraſſet novem articulos, quos palam conſtat falſiſſimos eſſe, præſertim quòd primus Congreſſus quem habuiſſet cum P. Leopoldo incidiſſet in 12. Februarii 1707. cùm tamen ex pluribus circumſtantiis per conteſtes probatis, conſtaret, id factum 16. Februarii, quando P. Deſirant ipſi & Fratri ejus dederat Caſum aliquem conſcientiæ illa die ſignatum. (Apol: cap 15. §. 7.)

P. Deſirant addidit *Concordantiam*, reproducens Litteras *Henrici Graſper*, ex quibus probavit, has Litteras in Februario ſcriptas veras, convenire cum Lit-

Digitized by Google

teris antè in Ianuario allatis, quas fingunt fictas eſſe. Illic inſuper oſtenditur fabricatio ſchiſmatis, quod tandem 35 Miſſionarios lapſos peperit, authore, ſeu incentore eodem Doctore Van Eſpen.

3. Scripſit etiam Tractatum *de Nullitatibus* ſchedulæ quam Adverſarii ſententiam vocant; oſtendens falſationes intolerandas, in ejus evulgatione, non per judices, ſed per Adverſarios commiſſas, Tribunalis incompetentiam, Nullitates provenientes ex interventione judicum ſuſpectatorum, abſque eo quòd voluerint permittere ut ſuſpectatio vel examinaretur: Et præcipuè quòd illa Juncta ſit contraria Sacris Canonibus, legibus civilibus, Edictis Principum noſtrorum, & legibus fundamentalibus Patriæ, in Principum Læto Introitu fundatis. Junctarum quippe, id eſt judicum ſpecialium, neglectis Tribunalibus ordinariis Inſtitutio, ſemper fuit in noſtra Patria habita tamquam totius Reipublicæ everſiva. Et idcircò articulus Primus Læti Introitûs ſemper his aut ſimilibus verbis conceptus fuit: *Quod ſua Majeſtas omnes Prælatos, Religioſas domos, Barones, Nobiles, & bonos homines, ac ſubditos Oppidorum ſuorum, municipiorum & Regionum in omnibus cauſis tractari faciet, per judicium, & inſtantiam, ſecundum jus Oppidorum & Tribunalium competentium ac debitorum, & quòd judices Regionum præfatæ Majeſtatis debebunt ſua Tribunalia ſervare.*

In ſolius Mariæ Burgundicæ Læto Introitu de 29. Maii 1477. neſcio per quos malè intentionatos inſerta fuerat hęc clauſula: *Abſque eò quòd nobis, aut cuiquam alteri ex parte noſtra ſit futurum integrum allegare quòd tales cauſæ poſſent, aut deberent evocari, aut relinqui ſub cognitione Principis, aut ejuſdem Concilii Generalis, ſive ſpecialis; exceptis delictis, quæ appellantur crimen Læſæ Majeſtatis.*

Hæc nova clauſula exceptiva tempore minorennitatis Mariæ Burgundicæ per quoſdam illius miniſtros excogitata, fuerat poſtmodùm per Auguſtum maritum ejus Maximilianum confirmata per actam de quinta Decembris ejuſdem anni 1477.

Nihil juſtius, nihil ſanctius, quàm omni meliori modo providêre, ne impunitum maneat crimen Læſæ Majeſtatis, & ne impunè gliſcant ſcelera contra Statum. Quòd autem ſub hoc prætextu ordinaria Tribunalia ſint ſupplantanda, & ſtabiliendum judicium extravagans, in quo ſuſpicio ad damnandum ſufficiat, Ohime! Inimicus ergò inimicum perditurus, non objiciet crimen ordinarium, ad cujus condemnationem plena probatio requiratur; ſed Majeſtatis, ſed Statûs, ut faciliori ſuſpicione perdat innocentem. Quisnam obſecro id vellet fieri ſibi?

Quænam verò ex additione iſta fuerint in Belgio poſt mortem Mariæ Burgundicæ ſecutæ perturbationes, nihil attinet dicere, ne quid nuper circa Junctam Gandavenſem eodem ferè modo acciderit, cum faſtidio memoraſſe videamur.

Sufficit paucis referre, quòd Philippus Pulcher præfatam Sereniſſimæ Matris ſuæ diſpoſitionem & Auguſti Patris ſui confirmationem expreſſis verbis nominaverit, revocaverit, caſſaverit, & annihilaverit, articulo 54. Læti ſui Introitûs de 9. Septembris 1494. ubi non tantùm præfatâ nova clauſula de Junctis, ſive de Conciliis Specialibus reperitur extincta, verum etiam

ex-

Digitized by Google

expreſsè ſancitur : *Ad hoc volumus, decernimus, & declaramus, ut ſtatim omnes Officiales contra Introitum præfati defuncti Pro-avi noſtri Patris Philippi, deponantur, & ulterius, quòd quidquid impoſterùm poſſet in contrarium attentari, nulliter, & nullius ſit futurum valoris, nec futuris temporibus haberi poſſit.*

Conſequentiæ ex ſuſpicionariis iſtis junctis ſequi natæ quantum Patriæ ſint fatales, Ianſeniſtarum Concluſio Finalis teſtatur, ubi ad illam inſtituendam juxta illos ſufficit ſuſpicio quòd tangatur materia Status, & ad capitaliter condemnandum, ſola quoque ſuſpicio ſufficit. (Apol. cap. 24. § 4.)

Judicet Lector, an non meritò Epilogus de Nullitatibus concluſus fuerit his verbis : " Unuſquiſque nunc dignetur ſemetipſum introſpicere, in corde iſto, „ in iſto pectoris penetrali, atque ſi judicaverit, ſe rationaliter poſſe tam „ crudeliter ex ſuſpicione damnari, imminens ſibi exitium expendat, & tunc „ primùm in *Patrem Deſirant* jaciat primum lapidem, & ſubſcribat huic legi „ talionis, *Quicumque judicaverit, aliquem ex ſuſpicione damnandum eſſe,* „ *legem ferat, quam tulerit, cunctorumque criminum, de quibus ſuſpectus* „ *fuerit, pœnas luat, tamquam convictus, quòd ex ſuſpicione damnandum* „ *cenſeat.*"

De ultimo Adverſariorum Libello, edito in fine Maii 1710. *cui titulus* Juſtitia & veritas vindicata &c.

TAndem poſt novem menſes prodit Libellus anonymus, *Juſtitia & veritas vindicata contra calumnias, errores & falſitates, quibus ſcatet Apologia P. Deſirant, in iis quæ concernunt quoſdam ſuperiores Carmelitarum Diſcalceatorum circa PP. Leopoldum & Sylvanum ejuſdem Ordinis Religioſos.*

Nihil continet niſi farraginem dicteriorum, continuas invectivas, & Scommata adverſus integerrimos Religioſos PP. Leopoldum & Sylvanum Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum, illum Procuratorem, hunc Priorem digniſſimum, idque ſine ulla probatione, vel probationis ſpecie, ſemper cum notoria fictione loquendo, nec ullam umquam locutionis juſtificationem adducendo.

Unicus ſcopus eſt, per falſas diffamationes, contra integerrimos Religioſos adductas, teſtimonia quæ dederunt in judicio, poſt tres ferè annos, revocare in dubium, ad excuſanda, ſeu potiùs pallianda novem zegeri Bernardi Van Eſpen juramenta, bis in judicio præſtita, quorum notoria debilitas nulla poteſt tergiverſatione celari.

In hunc finem, unicam novam fictionem adferunt, quam audaciſſimè affirmant, de nulla probationis umbra ſoliciti.

Aſſerunt quòd omnia per Patrem Deſirant adducta corruant, dummodò poſ-

Digitized by Google

poſſint oſtendere, quòd P. Deſirant die 16. Februarii 1707. non ſignaverit allegatum caſum conſcientiæ, nec eum illa die præfatis Patribus dederit, antequam irent ad Doctorem Van Eſpen. Dicunt pag. 10. & ſæpiſſimè repetunt, quòd P. Deſirant ſignaverit caſum iſtum die 29. Ianuari, exhibitum *in Conſiſtorio* illius Ordinis, quod Antverpiæ abſolutum fuit 15. Februarii. Inferunt quòd ergò Pater Deſirant & duo iſti Patres Sacrilegè finxerint ſigillum Confeſſionis, & quòd Doctor Van Eſpen non ſit perjurus.

Breviter reſpondetur: Quòd extiterint duo caſus. Primus incipit, *Cum in Brevi felicis recordationis.* Signatus eſt Lovanii 29. Ianuarii 1707. per Patrem Deſirant, & tres alios Doctores. Hic fuit exhibitus in præfato Conſiſtorio, quod 15. Februarii Antverpiæ abſolutum fuit.

Secundus caſus incipit, *Occaſione Janſeniſmi quæſitum fuit*, & eſt multò brevior, quàm primus, fuitque ſignatus Lovanii 16. Februarii 1707. à ſolo Patre Deſirant, & eâdem die traditus præfatis duobus Patribus ut exhiberetur, prout petebant, *aliquot diebus poſteà in quodam judicio*, prout habetur in Apologia pag. 157. Libellus quidem anonymus Ianſeniano more fingit, & pag. 14. lin. 29. addit de ſuo, *id eſt in Conſiſtorio Patrum : Atqui Conſiſtorium illud abſolutum fuit 15. Februarii*, inquit.

Hæc autem eſt additio falſa & ficta: Præfatum enim judicium, non fuit illud *Conſiſtorium.* Nec caſus ſecundus iſti *Conſiſtorio* fuit exhibitus, ſed variis ab iſto Conſiſtorio diſtinctis. Præter illos, qui obierunt, quinque conteſtes habemus viventes, qui Originale, quod etiamnum Bruxellis extat, & ad Patrem Deſirant numquam rediit, tunc viderunt. Habemus inſuper teſtem ſextum, qui nunc eſt Prior Conventûs Bruxellenſis digniſſimus, & caſum illum à tribus & ampliùs annis non tantum vidit, Sed etiam tunc propria manu ex Originali deſcripſit. En declarationem ejus: " Infraſcriptus atteſtor, quod commorans Gandavi abhinc tribus annis circa Feſta Pachalia de verbo ad verbum exſcripſerim ſuprà-poſitam Reſolutionem, quæ incipit, *Occaſione Janſeniſmi*, per R. P. Silvanum à S. Franciſco; mihi tunc traditam, & ab Eximio P. Magiſtro Deſirant ſignatam, & datam Lovanii 16. Februarii 1707. cujus Originale, cùm mihi hodie exhiberetur, recognovi ipſiſſimum eſſe, quòd tum exſcripſi, paratus id juramento firmare ad id debitè, ac legitimè requiſitus. In quorum fidem præſentem declarationem ſubſignavi ac ſigillo Officii mei munivi. Actum Bruxellis 28. Maii 1710. F. Humbertus à S. Guilielmo Prior Carmelit: Diſcalc: Bruxellenſis. Loc: † ſigilli. " Non eſt hæc affirmatio Ianſeniana, ſed probatio legitima. Reliquę ſequentur.

Judicet Lector Catholicus, an & quantùm Z. B. V. E. à novem ſuis bis in judicio præſtitis juramentis, cum omni ſua affectata ſanctitate externa, purgetur, qui nonniſi fictionibus tam palpabilibus & tam flagitioſis hactenus defendi potuit. Plura dabimus in Reſponſione uberiori, cui titulum facimus *Chriſtiana Salvatio teſtium Catholicorum*, ubi uterque Caſus imprimitur.

Ex hoc ſolo patebit, Adverſarios ſeſe ipſos cenſêre pleniſſimè convictos, cùm non fuerint ad ullum auſi argumentum reſpondêre, novamque ſalutem putaverint in nova fictione quærere.

FINIS.

Digitized by Google